

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

vi vel allesammen kan glæde os over, er det jo rigtigt nok, at denne Høst altid vil blive omsat paa en eller anden Maade og give en Produktion af en vis Størrelse. Men det, jeg tror man skal lægge Mærke til, og som man ogsaa har erkendt fra alle Sider, er den Fristelse, der notorisk i Dag maa ligge i at foretage en vis Omlægning i sin Produktion, naar vel at mærke Brugsstørrelsen er saadan, at den opfordrer dertil, og det gør den i mange, mange Tilfælde. Fristelsen til at gaa over til en mere ekstensiv Drift har aldrig nogen Sinde været større, end den er i Øjeblikket, og derfor tror jeg ogsaa, vi har gjort rigtigt i at gennemføre en Lovgivning som den, der her er Tale om, fordi den virker som en Opmuntring til at bibeholde de Produktionsformer, vi har i Øjeblikket. I det hele taget tror jeg ikke, vi kan tillægge det for stor en Betydning, om vi her i Landet skulde blive i Stand til at forøge vor Eksport. Hvis vi ikke er i Stand til at forøge vor Eksport, vil der blive meget, meget følelig Knaphed paa de Varemængder, som jo hele Befolkningen sukker efter.

Til Slut skal jeg gøre den Bemærkning, at jeg ganske deler de Ønsker, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen og andre var inde paa, idet de mente, det vilde være lykkeligt, om Forholdene kunde forme sig saaledes, at vi kunde komme til at arbejde under friere Forhold. Jeg deler ganske dette Ønske, men jeg maa ærligt tilstaa, at saaledes som Forsyningssituationen er her i Landet, saaledes som alle andre Lande lægger deres Politik til Rette, er der ikke noget, der tyder paa, at vi snarligt staaer over for, at Forholdene vil finde et naturligt Leje. Jeg beklager det og noterer det som den Kendsgerning, det desværre er.

Kr. Johansen: Jeg nærer ikke Ønske om at fremkalde en lang Debat, og det er der vel ikke saa særlig mange, der gør paa nærværende Tidspunkt, men det er dog nødvendigt at gøre nogle enkelte Bemærkninger til adskilligt af det, der er sagt, og som særlig er henvendt til mig.

Det er i særlig Grad vort Ønske om Avendelse af Oliekager og Korn til Støtte for det mindre Landbrug, man har vendt sig imod. Den højtærede Landbrugsminister siger — og de ærede Ordførere har sagt noget lignende —, at der ikke er nogen saglig Begrundelse herfor. Jeg nødsages til at henviser til Bemærkningerne i mit første Indlæg, som viser, at en saglig Begrundelse

netop i høj Grad er til Stede. Denne saglige Begrundelse kan endda delvis findes i de andre Partiernes egen Argumentation for, at denne Lovgivning særlig skal gennemføres for at støtte Husmændene, og tillige i dette, at samtidig med at det større Landbrug i de sidste Aar har haft Mulighed for store Fortjenester, har det mindre Landbrug ikke haft den samme Mulighed. Det, vi ønsker, er simpelt hen at yde et Bidrag til, at de større og mindre Landbrug bliver mere ligestillet, end de hidtil har været. Hertil siger det ærede Medlem Hr. Bjerg, at det taler jo nærmest imod at fortsætte med Udstykningen, dersom det skulde være nødvendigt at yde en saadan særlig Støtte til Husmændene. Vi skal ikke have Særordninger for en enkelt Gruppe, er der blevet sagt. Vi har dog tidligere haft Særforanstaltninger til Støtte for et enkelt Erhverv eller en enkelt Gruppe inden for Landbruget. I sin Tid havde man intet imod — ja, man havde maaske noget derimod, men gik med til det —, at de mindre Landbrug fik en Fortrinsstilling ved Fordelingen af Svinekort. Paa den anden Side var der meget stærke Krav fremme, og de blev ogsaa delvis imødekommet, om, at der skulde gennemføres en Særordning til Gavn for det større Landbrug, hvad angaar Afgift paa Kornimporten, saa Kornpriserne blev hævet. Særordninger til Støtte for enkelte Grene af Landbruget har man ikke haft noget imod tidligere, og navnlig ikke da man beskattede det mindre Landbrug til Fordel for det større. Derfor er den Argumentation i Virkeligheden ikke saa meget værd. Saa siger man, at man mærker Hensigten, at den er let at gennemskue, Men de, der ér saa ivrige efter at søge efter andres Motiver, særlig naar man mener, det er daarlige Motiver, har ikke selv — det er ogsaa et gammelt Ord — rent Halm i Træskoene.

Hvad angaar Forbrugerprisen, som man mener bør forhøjes paa nærværende Tidspunkt, er det noget, enhver kan have sin Mening om. Jeg mener, at Tidspunktet er det uheldigst mulige. Man vil reducere det til en ubetydelig Ting, men det er jo ikke alene en større Smørpris, man kommer til at betale, men i Virkeligheden ogsaa en større Mælkepris, og det betyder mere — saa rent betydningsløst er det ikke, og det vil de kommende Pristalsudregninger i høj Grad komme til at belære os om.

Det ærede Medlem Hr. Fr. Kristiansen ønskede den Forbrugerpris, som vi antydede, vi kunde gaa med til, frem for den, der nu gennemføres, men, føjede han til, det er